

udsætning, burde det være umuligt ut udslynge saadanne Beskyldninger mod den Regering, der med den politiske og moralske Ret styrer Landets Anliggender, at den ved de Foranstaltninger, den har truffet, har kastet sig i Ruslands Vold, og det burde være umuligt at paakalde den Rusland uvenlig sindede Magt, Englands Opmærksomhed herpaa og saaledes søge at drage Englands Øjne hen paa, hvad vi foretage os.

Hermed skal jeg forlade denne Sag. Den er, som jeg sagde, i Virkeligheden afgjort. Afstemningen angaaende Interpellationen vil jo formodentlig gentage sig her i Dag, dermed er Bevillingen givet.

Endnu skal jeg omtale en Sag eller rettere rette et Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister. Det vedrører ikke direkte Tillægsbevillingsloven. Der findes ingen Bevilling, intet Ændringsforslag, ingen Skrivelse i Betænkningen, hvortil den kan knyttes. Men da Behandlingen af Tillægsbevillingsloven er et Led i Budgettets Behandling i det hele, mener jeg, det kan gaa an at fremdrage denne Sag nu.

Ærede Medlemmer ville jo vide, at der i de senere Dage har været megen Tale om en Affære: Kaptajn Petersen. Forholdet er jo det, at en Kaptajn ved Ingeniørerne, Petersen, havde underskrevet et Program, som den liberale Vælgerforening her i København havde udstedt, og han var bleven opstillet af denne Forening som Kandidat ved Borgerrepræsentantvalgene. Saa hændte det, at han meget pludselig trak sin Kandidatur tilbage og forlangte sin Underskrift paa Programmet strøget. Dette har givet Anledning til talrige Kommentarer og Erklæringer, og Spørgsmaalet om Officerernes Ret til at have en hvilken som helst politisk Mening, de vilde, og ytre denne Mening er blevet rejst til Diskussion her i København i det hele. Det har saa givet Anledning til en Erklæring fra Krigsministerens Side. Jeg mener, at det, da Spørgsmaalet er rejst, vilde være heldigt om vi her ved Tillægsbevillingslovens Behandling kunde faa en Udtalelse desangaaende. Den højtærede Krigsminister har jo allerede afgivet en Erklæring, men jeg skulde ønske og bede den højtærede Krigsminister, om han foranlediget heraf ved denne Lejlighed vilde udtale sig om det Spørgsmaal, hvilken Ytringsfrihed aktive Officerer i Hæren have, om de have den fulde Frihed til at have hvilken som helst politisk Mening de ønske, og til at udtale den.

Krigsministeren (Madser): Jeg skal gerne besvare den Forespørgsel, der nu blev stillet til mig af den ærede Ordfører. — Jeg kan gøre det ganske kort, idet jeg kan henholde mig til den Erklæring, som jeg gennem Ritzaus Bureau har bragt til offentlig Kundskab — i Anledning af, at Ingeniørkaptajn Petersen havde tilbagetaget sin Underskrift paa den liberale Vælgerforenings Program. Jeg skal her gentage, hvad jeg allerede har udtalt i min Erklæring til Ritzaus Bureau, at jeg ikke ønsker Pression lagt paa nogen i Tilfælde som det her omhandlede, idet jeg anser Hærens Befalingsmænd for fritstillede i deres Forhold uden for Tjenesten, saa længe ingen tjenstlig Interesse lider derved. Jeg er overbevist om, at alle mine undergivne i Hæren ere paa det rene med, at de uden Frygt for at skade deres Tjenestestilling kunne nære hvilken som helst politisk Opfattelse de maatte foretrække, uanset om denne Opfattelse ligger til højre eller venstre for min. Dette er jo ganske selvfølgelig, men det kan dog maaske være rigtigt, at jeg udtrykkelig fremhæver dette Forhold her i Salen. Derimod kunde det ikke falde mig ind at indlade mig paa en Imødegaaelse af usandfærdige Avisartikler, som paa mere eller mindre forblømt Maade søge at forvirre Begreberne og udsaa Mistillid. Dersom man vilde indlade sig paa en saadan Imødegaaelse, vilde man faa et endeløst Arbejde, der daglig vilde gentage sig.

Men for enhver, der ønsker at erfare Sandheden, maa det være tilstrækkeligt, at jeg som Krigsminister erklærer, at alle, der høre til Hæren, frit kunne følge deres politiske Overbevisning. Saa længe jeg beklæder min nuværende Stilling, er det min Mening, der i denne Henseende er den afgørende, og min Mening har jeg tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet.

Jeg skal slutte med at bemærke, at en saadan frisindet Stilling over for andres politiske Opfattelse ikke alene stemmer bedst med Retfærdighed, men ogsaa med Klogskab. Noget af det dummeste, man kan give sig af med, er Fabrikation af Martyrer.

K. M. Klausen: Der er nogle enkelte Punkter, hvor Mindretallet ikke har set sig i Stand til at følge Flertallets Indstillinger. Det drejer sig særlig om to Punkter vedrørende Militærvæsenet og et Punkt vedrørende Bevillinger til Forsvarskommisjonen. Med Hensyn til Militærvæsenet er der, som sagt, kun to Punkter: Der